

lede **Uendningsforslag**; thi saafremt Forslaget under Nr. 10 bliver vedtaget, vil jeg ansee det for saare vigtigt, at man ogsaa vedtager det nævnte **Uendningsforslag**. Hvad er det, man her frygter for? Eder da Kirken Noget ved, at et Mindretal vælger sig en anden Sjælesorger? Kan Kirken lide ved, at denne Minoritet har Ret til at benytte den? Det er, saavidt jeg veed, Tilfældet i flere andre Lande i Europa, at en Kirke benyttes af Katholiker om Formiddagen og af Protestanter om Eftermiddagen. Er det ikke sandt? (Stemmer: Jo!) Det finder man ikke noget Anstødeligt i paa Steder, hvor der dog er to forskjellige Religionsbejendelser; skulde der da være noget Anstødeligt i, at Medlemmer, som Alle bekjende sig til den danske Følgekirke, benytte Kirken paa Eder, da den ikke benyttes af Fleertallet? Jeg kan ikke forstaae den Frygt og den Uengstelse, man har i denne Henseende. Jeg vil som sagt stemme for Forslaget under Nr. 10 i det Haab, at man tillige vil stemme for det af det ærede 12te Kongevalgte Medlem stillede **Uendningsforslag**.

Formanden: Den 5te Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Pedersen: Jeg glemte, da jeg før havde Ordet, at sige, at efter den Udtalelse, jeg har hørt af den høitærede Minister angaaende Forslaget under Nr. 2 til § 2, erkjender jeg, at Vedtagelsen af et saadant Forslag kunde udsætte Lovens Gjennemførelse, og dertil har det ikke været min Hensigt at række Haanden. Jeg vil altsaa frasfalde dette Forslag og tillade mig at stemme imod det. — Jeg veed ikke, om den ærede Formand tillader, at jeg maa benytte Leiligheden til med et Par Ord at omtale Forslaget under Nr. 3, som jeg ligeledes glemte at omtale. Dersom jeg skulde følge min personlige Følelse, vilde jeg unægtelig gaae videre med Hensyn til Indrømmelser ligesoverfor Kvinden, og det har oprindeligt været min Stilling, at jeg vilde have sluttet mig til et Forslag som det, der er stillet af 4 andre ærede Medlem-

mer, men jeg maa tilstaae, at jeg efter de Grunde, jeg har hørt fremføre dertimod, maa erkjende, at man ikke kan blive staaende ved denne Grændse, som er dragen temmelig vilkaarlige. Jeg har en bestemt Følelse af, at man derved kommer ind paa en **Skræpplan**, hvor Stillingen er uholdbar; man drives imod sin Villie videre, og det at gjøre et altfor langt Skridt i denne Retning, vilde efter min Mening have sine store Betænklichkeiten. Derfor har jeg sluttet mig til det Forslag, der gaaer ud paa at stryge **Guterne**, hvorved Stillingen i saa Henseende bliver lige for alle Kvinder. Det er mit Haab, at den Tid maa komme, da Kvinden navnlig i de Spørgsmaal, hvorefter der her er Tale, maa komme med, men jeg troer neppe, at det nu er Dieblisset til at give Kvinden en saadan Deel i Afgjørelsen af disse Sager som den, det vilde være nødvendigt at give hende; hvis man nemlig overhovedet gik ind paa at give hende Noget, mener jeg, at man maatte gaae ikke saa lidt videre, end der her er foreslaaget. Jeg vil derfor slutte mig til Forslaget under Nr. 3, men jeg vilde, som sagt, hvis jeg troede at kunne følge min personlige Følelse, gaae en anden Vej.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu satte sig, frasaldt **Uendningsforslaget** under Nr. 2, men jeg forstod det saaledes, at det kun var for hans eget Bedkommende og ikke for Medforslagsstillerens, den 4de Landstingsmand for 2den Kreds (**Hasle**). Jeg seer, at det ærede Medlem er tilstede; jeg veed ikke, om han frasfalder Forslaget eller fastholder det.

Hasle: Jeg fastholder det.

N. Nasmussen: Den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (**Madvig**) fandt sig igaar foranlediget til at udtale en Tvivl, om det egentlig var rigtigt, at denne Lov kom til at gjælde for **Kjøbenhavn**, og dette giver mig Anledning til at fremsætte nogle Betragtninger for det høitærede Thing. Det forekommer vistnok ikke saa sjældent i den lovgivende Forsamling, at de **Kjøbenhavnske**